קיצור שלחן ערוך — דיני אשרי ובא לציון עד גמר התפלה

אוֹמְרִים אַשְׁרֵי וּתְהִלָּה לְדָוִד וְגוֹ', וּצְרִיכִין לְכַוֵּן בּוֹ הֵיטֵב, וּבִפְרָט בַּפָּסוּק פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וְגוֹ' יְכַוֵּן אֶת לִבּוֹ מְאֹד. (כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתִּי לְעֵיל סִימָן י"ד ב' עַיֵּן שָׁם) (סִימָן נ"א קל"ב).

אַחַר כָּךְ אוֹמְרִים לַמְנַצֵּחַ, וְאֵלּוּ יָמִים שֶׁאֵין אוֹמְרִים אוֹתוֹ: רֹאשׁ חֹדֶשׁ, חֲנֻכָּה, וּפוּרִים, וְהוּא הַדִּין בְּשָׁנָה מְעֻבֶּרֶת בְּיוֹם י"ד וט"ו שֶׁבַּאֲדָר רִאשׁוֹן, עֶרֶב פֶּסַח, וְעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים, תִּשְׁעָה בְּאָב. גַּם אֵין אוֹמְרִים אוֹתוֹ בְּבֵית הָאֵבֶל, וּבְיוֹם שֶׁאֵין אוֹמְרִים לַמְנַצֵּחַ, גַּם אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אֵין אוֹמְרִים.

אוֹמְרִים קְדֻשַּׁת וּבָא לְצִיּוֹן עִם הַתַּרְגּוּם. וְצָרִיךְ לְזָהֵר מְאֹד לְאָמְרָהּ בְּכַוָּנָה. וְהַתַּרְגּוּם יֵשׁ לְאָמְרוֹ בְּלַחַשׁ. [בְּבֵית הָאֵבֶל מְדַלְּגִין הַפָּסוּק וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי וְגוֹ'] (*הוספה זו נמצאת הוצאת "זיס" למברג תרמ"א, אשר נדפסה תחת השגחתו של המחבר זצ"ל.)

אָסוּר לְאָדָם לָצֵאת מִבֵּית הַכְּנֶסֶת קֹדֶם קְדֻשָּׁה זוֹ.

יֵשׁ לְהַדֵּר לְאָמְרָהּ עִם הַצִּבּוּר. וְלָכֵן אִם בָּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּשָׁעָה שֶׁהַצִּבּוּר אוֹמְרִים אוֹתָהּ יֹאמְרָהּ עִמָּהֶם אַף קֹדֶם תְּפִלָּתוֹ. וְהוּא הַדִּין דְּיָכוֹל לְאָמְרָהּ קֹדֶם שְׁנֵי הַפְּסוּקִים דְּהַיְנוּ וּבָא לְצִיּוֹן וְגוֹ' וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי וְגוֹ', וְאַחַר כָּךְ יֹאמַר פְּסוּקִים אֵלּוּ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁיָּכוֹל לְדַלֵּג אַשְׁרֵי וְלַמְנַצֵּחַ, כְּדֵי שֶׁיֹּאמַר קְדֻשָּׁה זוֹ עִם הַצִּבּוּר, וְאַחַר כָּךְ יֹאמַר מַה שֶּׁדִּלֵּג.

וְאוֹמְרִים עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ וְכוּ' וּצְרִיכִין לְאָמְרוֹ בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה. וְיהוֹשֵׁעַ תִּקְּנוֹ בְּשָׁעָה שֶׁכָּבַשׁ אֵת יְרִיחוֹ. וְאַחַר כָּךְ אוֹמְרִים מִזְמוֹר שֶׁל יוֹם, וּשְׁאָר מִזְמוֹרִים בְּכָל מָקוֹם וּמָקוֹם כְּפִי מִנְהָגוֹ.

כְּשֶׁיּוֹצֵא מִבֵּית הַכְּנֶסֶת, אוֹמֵר הַפָּסוּק, ה' נְחֵנִי וְגוֹ' וּמִשְׁתַּחֲוֶה מוּל אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ, כְּתַלְמִיד הַנִּפְטָר מֵרַבּוֹ. כְּשֶׁיֵּצֵא מִבֵּית הַכְּנֶסֶת לֹא יֵצֵא וַאֲחוֹרָיו לַאֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ, אֶלָּא יְצַדֵּד. וְכֵן בִּירִידָתוֹ מִן הַתֵּבָה (קל"ב).

כְּשֶׁיֵּצֵא מִבֵּית הַכְּנֶסֶת אָסוּר לָרוּץ אוֹ לִפְסֹעַ פְּסִיעָה גַּסָּה, לְפִי שֶׁמַּרְאֶה עַצְמוֹ שֶׁעִכּוּב בֵּית הַכְּנֶסֶת דּוֹמֶה עָלָיו לְמַשָּׂא. בַּמֶּה דְּבָרִים אֲמוּרִים כְּשֶׁהוֹלֵךְ לַעֲסָקָיו. אֲבָל אִם הוֹלֵךְ מִבֵּית הַכְּנֶסֶת לְבֵית הַמִּדְרָשׁ מִצְוָה לָרוּץ. (סִימָן צ').